

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΝ. ΤΑΣΟΥΛΑΣ

Βουλευτής Ιωαννίνων - ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Γενικός Γραμματέας Κοινοβουλευτικής Ομάδος

« Κύριε Πρόεδρε, συζητούμε ένα, θα έλεγα, κρίσιμο νομοσχέδιο, εάν η λέξη δεν είχε χάσει παντελώς τη σημασία της. Δεν μπορώ, όμως, να βρω άλλη.

Συζητώντας αυτό το νομοσχέδιο αναρωτιέται κανείς μήπως τυχόν η κρίση, στην οποία είναι βουτηγμένη η ελληνική κοινωνία, δεν είναι τελικά θέμα ελλειμμάτων και χρεών, αλλά στην πραγματικότητα είναι μία κρίση Παιδείας, η οποία βρίσκει μετενσάρκωση στην οικονομία, βρίσκει μετενσάρκωση στην πολιτική, βρίσκει μετενσάρκωση στο συνδικαλισμό. Εφόσον ψάχνουμε για τη ρίζα του προβλήματος, δεν μπορώ να φανταστώ ή δεν μπορώ να αναζητήσω πιο πειστική ρίζα του προβλήματος παρά την κακοδαιμονία της Παιδείας.

Και προσπαθώντας σήμερα βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα ελλειμμάτων και χρεών, προσπαθούμε παράλληλα να αντιμετωπίσουμε και τα προβλήματα της Παιδείας που είναι προφανώς η μεγάλη ρίζα, το μεγάλο κεφαλάρι από το οποίο αναβλύζει το σημαντικό πρόβλημα της Ελλάδας σήμερα.

Προσπαθούμε, όμως, να αντιμετωπίσουμε και το πρόβλημα της Παιδείας έχοντας διδαχθεί από τα λάθη μας; Προφανέστατα όχι!

Έχουμε πλέον τη δυνατότητα χρονικά να κάνουμε απολογισμούς, κύριε Πρόεδρε. Και όταν λέω «απολογισμούς», δεν εννοώ τους εύκολους απολογισμούς που κάνουν κάποιοι σήμερα, ερμηνεύοντας το χθες με τα κριτήρια του σήμερα. Όταν ερμηνεύεις το χθες με τα κριτήρια του σήμερα, μπορείς εύκολα να νικήσεις το χθες, μπορείς εύκολα να συντρίψεις το χθες, μπορείς εύκολα να βάλεις σε ένα εδώλιο κατηγορουμένου πολλούς που θέλεις να υπονομεύσεις. Στην πραγματικότητα, όμως, σημασία έχει να κρίνεται κάθε εποχή με βάση τα κριτήρια του μέλλοντος.

Επειδή, λοιπόν, αποτύχαμε να κρίνουμε την εποχή της 10ετίας του '80 ή του '70 ή του '90 με τα κριτήρια του μέλλοντος, προσπαθούμε τώρα να κρίνουμε εκείνες τις εποχές με τα σημερινά κριτήρια, αναδρομικά. Δεν είναι λύση αυτό. Μπορεί να είναι κοινωνιολογική λύση, ψυχολογική λύση, αλλά δεν αλλάζει το χθες.

Η Παιδεία, λοιπόν, που είναι η μεγάλη πηγή της σημερινής κακοδαιμονίας, δεν διορθώνεται με το νομοσχέδιο αυτό. Απεναντίας, τσαλαβουτάμε στα ίδια προβλήματα, επαναλαμβάνουμε τις ίδιες ασάφειες, καλλιεργούμε την ίδια εκπαιδευτική δημαγωγία.

Το νομοσχέδιό σας, κυρία Υπουργέ, έχει τίτλο «Για τη θέσπιση εκ νέου των Προτύπων – Πειραματικών Σχολείων». Αυτό, για να μιμηθώ τον κ. Καρατζαφέρη που είπε ότι οι σύνθετες λέξεις δεν μπορούν να αλλοιωθούν, είναι τραγέλαφος, αυτό είναι κυναλώπηξ, και αλεπού και σκυλί. Δεν γίνεται. Άλλο αλεπού, άλλο σκυλί. Άλλο ελάφι, άλλο τράγος. Τα Πειραματικά Σχολεία είναι αυτό που λέει η λέξη. Τα Πρότυπα Σχολεία είναι αυτό που λέει η λέξη. Επισκεφθείτε τις λέξεις αυτές και θα δείτε ότι δεν μπορεί να γίνει κράμα αυτή η υπόθεση.

Τα Πρότυπα Σχολεία καταργήθηκαν το 1985 με το νόμο περί Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης της τότε κυβερνήσεως του ΠΑΣΟΚ με μία περίπου μονολεκτική αναφορά στην Εισηγητική Έκθεση ότι τα Πρότυπα Σχολεία καταργούνται. Σήμερα μας θυμίζετε στην Εισηγητική σας Έκθεση ότι τα Πρότυπα Σχολεία έβγαλαν «πλειάδα» προσωπικοτήτων. Δεν υπάρχει η λέξη «πλειάδα». Αν είχαμε πάει σε Πρότυπο Σχολείο θα το ξέραμε. Η λέξη «πλειάδα» είναι μόνο στον πληθυντικό και σημαίνει «επτά». Πληθώρα. ναι. Μεγάλο αριθμό, ναι. «Πλειάδα» σημαίνει «επτά». Και δεν λέγεται στον ενικό. Λέγεται στον πληθυντικό.

Δεν κάνω τον έξυπνο. Θέλω να δείξω ότι ακόμη και σε τέτοια μικροπράγματα έχουμε ευθύνες.

Λέει η Εισηγητική σας Έκθεση μετά την κακέμπατη «πλειάδα» ότι διακεκριμένοι εκπαιδευτικοί έχουν χαρακτηρίσει ότι μετά το '80 τα πρότυπα σχολεία εξελίχθηκαν σε ένα μηχανισμό ελιτισμού και αναπαραγωγής διακρίσεων. Τι πρόβλημα έχουμε με τις διακρίσεις δηλαδή; Διάκριση σημαίνει ότι δεν είμαστε όλοι ίδιας αξίας. Δεν μπορεί να νομοθετήσουμε το ότι είμαστε όλοι ίδιας αξίας. Άλλο το ότι έχουμε όλοι τα ίδια δικαιώματα, άλλο το ότι πρέπει να έχουμε τις ίδιες ευκαιρίες, δεν μπορεί όμως να ισοπεδώνουμε τα πάντα. Δεν είναι αυτά τα σχολεία, σχολεία τα οποία προάγουν την κοινωνική, οικονομική ανωτερότητα κάποιων. Γιατί τα δημόσια πρότυπα σχολεία καλλιεργούσαν αυτό, το οποίο

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΝ. ΤΑΣΟΥΛΑΣ

Βουλευτής Ιωαννίνων - ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Γενικός Γραμματέας Κοινοβουλευτικής Ομάδος

λένε πάρα πολλοί, το γεγονός ότι η ελληνική κοινωνία είναι υδραργυρική. Η ελληνική κοινωνία επιτρέπει να είναι κανείς αυτοδημιούργητος, επιτρέπει κάποιος να πάει χωρίς να έχει τα φόντα τα οικονομικά, αλλά τα πνευματικά προσόντα και να διακριθεί. Αυτό έκαναν τα δημόσια πρότυπα σχολεία. Ενώ σήμερα με το να υπάρχουν καλά σχολεία μόνο στον ιδιωτικό τομέα, που είναι πανάκριβα, αυτό καλλιεργεί τον ελιτισμό και τη διάκριση, όχι υπό την έννοια της αξιοσύνης –γιατί αυτή πρέπει να υπάρχει- αλλά υπό την έννοια της οικονομικής δυνατότητας.

Συνεπώς, όταν λέμε ότι πρέπει να επανέλθουν τα πρότυπα σχολεία, δεν το εννοούμε ως τίτλο, ως επικεφαλίδα. Έχουμε «πλειάδα» επικεφαλίδων, για να κάνω και εγώ το ίδιο λάθος. Έχουμε πάρα πολλές επικεφαλίδες κι έχουμε χορτάσει από επικεφαλίδες. Περιεχόμενο δεν υπάρχει.

Κάνοντας αυτήν την τροπολογία με τους συναδέλφους, θελήσαμε να υποδηλώσουμε την ανάγκη να αναλάβετε την ευθύνη σας έναντι του γεγονότος ότι τα πρότυπα σχολεία είναι διαφορετικά από τα πειραματικά, ότι πρέπει να επανασυσταθούν και τα πρότυπα, τα οποία προέρχονται από κληροδοτήματα, όπως είναι η Ζωσιμαία Σχολή Ιωαννίνων που λειτουργεί από το 1828, όπως είναι η Ιωνίδειος Σχολή στον Πειραιά, όπως είναι η Βαρβάκειος Σχολή και να γίνουν και άλλα πρότυπα δημόσια σχολεία με αυστηρές εξετάσεις, όχι απλώς εξετάσεις.

Μην ανησυχείτε, δεν θα αναπαραχθεί το μοντέλο της ελιτίστικής κοινωνίας. Θα μπορούν, όμως, παιδιά που προέρχονται από τάξεις οι οποίες δεν είναι ευκατάστατες, να διακριθούν, να κατοχυρώσουν αυτήν την αξιοσύνη που έχουν την πνευματική και να μπορέσουν, όχι να ακολουθήσουν τη μοίρα τους, αλλά να νικήσουν τη μοίρα τους. Πρέπει να βοηθήσουμε αυτά τα παιδιά που προορίζονται να νικήσουν τη μοίρα τους, να τη νικήσουν και εκπαιδευτικά και κοινωνικά και να μπουν σε όλες τις βαθμίδες της ελληνικής κοινωνίας με ψηλά το κεφάλι.

Προχθές, το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Ιωαννιτών έβγαλε ένα ψήφισμα υπέρ της επανασυστάσεως της ιστορικής Γεραράς Ζωσιμαίας Σχολής Ιωαννίνων. Αυτό το ψήφισμα θα το καταθέσω στη Βουλή γιατί ελήφθη με μεγάλη πλειοψηφία και επαναλαμβάνει ένα ψήφισμα του 2007 του ιδίου Δήμου Ιωαννιτών, γιατί όσοι έχουν αυτήν την εμπειρία της λειτουργίας αυτών των σχολείων, ασχέτως ιδεολογίας, αναζητούν την επιστροφή αυτών των σχολείων.

Θα ήταν ένας ισχυρός συμβολισμός, κυρία Υπουργέ, σήμερα όχι να επαναφέρετε τον τίτλο των προτύπων σχολείων, αλλά να επαναφέρετε την ουσία και το περιεχόμενο των προτύπων σχολείων, που είναι σχολεία αριστείας, σχολεία ισότητας και σχολεία όπου αυτοδημιούργητοι Έλληνες - πριν εμείς κάνουμε ποινικό αδίκημα το να είσαι αυτοδημιούργητος, κάποτε αυτό ετιμάτο στην Ελλάδα - μπορούν να κατοχυρώσουν, να διασφαλίσουν και να ξεδιπλώσουν το ταλέντο τους, χωρίς να είναι ελιτίστικα ή να αναπαράγουν την δήθεν άρχουσα τάξη. Γιατί αυτά δεν υπάρχουν. Αυτά υπάρχουν σε μια άρχουσα ιδεολογία, η οποία χρόνια τώρα μας έχει πολιορκήσει, μας έχει γονατίσει. Ίσως είναι ευκαιρία μέσω της καθιερώσεως πραγματικών προτύπων σχολείων να δώσουμε την απάντησή μας σε αυτήν την άρχουσα ιδεολογία της Αριστεράς, της ισοπεδώσεως, του φθόνου και της παραπλανήσεως.

Καταθέτω στα Πρακτικά το ψήφισμα του Δήμου Ιωαννιτών και αναμένω να αναλάβετε τις ευθύνες σας ως προς την ουσία της επαναφοράς των προτύπων και όχι ως προς μία επιστροφή επικεφαλίδος».